

Den 18. nov. 2016 kl. 19.50 skrev Sofie Korsgaard

Hej Christine

Jeg skriver til dig, fordi jeg er en af dem, der bliver ramt af den nye lov, der sætter en stopper for dobbeltuddannelser.

Jeg er uddannet journalist i 2010, men har faktisk aldrig været rigtig glad for mit arbejde. Det har været kilde til stor frustration og manglende motivation i flere år, mens jeg har gået og grublet over, hvad jeg kunne lave i stedet. Så nåede jeg endelig frem til, at jeg gerne vil være jordemoder, og jeg har aldrig været så glad, som siden jeg traf det valg og begyndte at forberede mig på at opkvalificere mig til at søge ind på kvote 2. Men nu er håbet tilsyneladende ude.

Jeg har ingen mulighed for at søge ind på uddannelsen - heller ikke selvom jeg er villig til at betale hver en krone selv.

Jeg forstår simpelthen ikke, hvordan I kan være med til at lave en lov, der begrænser alle med eksempelvis en professionsbachelor eller en universitetsuddannelse at skifte spor. Jeg kan nu vælge at læse en kandidat (mulighederne er dog ikke så mange, når jeg kun har en professionsbachelor), men jeg er overhovedet ikke bogligt anlagt på den måde og passer slet ikke ind på universitetet. Jeg vil gerne arbejde tæt sammen med mennesker - lære et "håndværk", ligesom journalistikken var for mig.

Jeg er ærlig talt dybt ulykkelig over denne nye lov - jeg sidder og overvejer at flytte til Sverige for at opnå min drøm - og forstår ikke, hvorfor jeg ikke kan få lov at betale selv. Jeg synes virkelig, det er at stavnsbinde folk til det uddannelsesvalg, de traf som 18-19-20-årige, og jeg synes, Ulla Tørnæs i medierne har fået det til at lyde som om, staten bare ikke længere vil betale for uddannelse nummer to, men det er jo ikke sandheden - medmindre man af helbredsmæssige årsager ikke kan bruge sin uddannelse, er der for evigt fuldstændig lukket for, at jeg kan blive jordemoder, sygeplejerske, pædagog, sosu-assistent, skolelærer osv. osv.

Lovforslaget rammer som et lyn fra en klar himmel - vi er mange, der har påtaget os jobs, taget enkeltfag m.m. for at kvalificere os til at komme ind på en bestemt uddannelse, men det har været spild af tid og energi, fordi I allerede vil implementere loven fra sommeren 2017. Vi kan altså ikke så meget som nå at søge ind på vores drømmeuddannelse én eneste gang, inden loven træder i kraft.

Kunne man ikke gøre det muligt at lade os betale taxameterpengene selv? Jeg synes, man i det mindste skal have muligheden for at opnå sin drøm, hvis man er villig til at spinke og spare og leve på en sten i 3,5 år, hvis det betyder, at man får lov at lave noget, man er glad for. Vi skal trods alt arbejde rigtig rigtig mange år endnu, og jeg går da også ud fra, at det er i politikernes interesse, at borgerne går glade og motiverede på arbejde.

I er i gang med at vedtage en lov med voldsomme konsekvenser for alle os, der ikke har et job, vi er glade for. Jeg synes, I skylder os at forklare, hvad bevæggrunden er for, at vi ikke engang må betale selv, når formålet med loven blot er at spare penge.

På forhånd tak for dit svar.

Med venlig hilsen

Sofie Korsgaard